

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 304/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť V. Y., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. J. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a na tlmočníka podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 5 To 11/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. Y. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júna 2008 doručená sťažnosť V. Y., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a na tlmočníka podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským

súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 5 To 11/2008. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 26. júna 2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný pre pokus trestného činu organizátorstva legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 8 ods. 1, § 10 ods. 1 písm. a), § 252 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 3 Trestného zákona. Trestná vec vedená proti sťažovateľovi je v štádiu odvolacieho konania na krajskom súde pod sp. zn. 5 To 11/2008. Na verejnom zasadnutí o odvolaní konanom krajským súdom 19. júna 2008 došlo k doplneniu dokazovania v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku, a to čítaním výpovedí svedkov A. K., Z. P. a M. Š. z prípravného konania. Postup krajského súdu bol determinovaný skutočnosťou, že v rámci prvostupňového konania vedeného Okresným súdom Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 4 T 121/07 zo zápisníc o hlavnom pojednávaní z 25. septembra 2007 a z 15. novembra 2007 nie je možné jednoznačne a nepochybné zistiť, či títo svedkovia po poučení v zmysle § 130 Trestného poriadku využili svoje právo odmietnuť vypovedať, alebo vyhlásili, že vypovedať budú. Zo zápisníc je zrejmé iba to, že títo svedkovia na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vypovedali. Obhajca sťažovateľa na verejnom zasadnutí krajského súdu 19. júna 2008 namietal vykonanie dôkazov čítaním zápisníc o výpovediach uvedených svedkov. Poukázal pritom na ustanovenie § 263 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého namiesto výsluchu svedka možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný. Obhajca sťažovateľa poukázal aj na skutočnosť, že výpovede označených svedkov na hlavnom pojednávaní okresného súdu nemožno považovať za dôkazy vykonané zákonným spôsobom, a takéto vážne pochybenie nemôže byť odvolacím súdom konvalidované tým, že tento bude čítať výpovede svedkov z prípravného konania. Po prečítaní výpovedí svedkov obhajca sťažovateľa uviedol, že takto vykonané dôkazy považuje za dôkazy vykonané v rozpore s Trestným poriadkom. Sťažovateľ uviedol, že nesúhlasil s čítaním výpovedí svedkov a trval na ich predvolaní a osobnej prítomnosti. Sťažovateľ navyše v priebehu verejného zasadnutia namietol, že výpovede svedkov prečítané na verejnom zasadnutí mu majú byť pretlmočené tlmočníkom, ktorý bol na verejnom zasadnutí osobne prítomný. Tejto žiadosti sťažovateľa krajský súd nevyhovel.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 5 To 11/2008. Požaduje tiež náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 011 Sk.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí krajského súdu sp. zn. 5 To 11/2008 z 19. júna 2008 vyplýva, že verejné zasadnutie bolo po vykonaní dokazovania odročené na neurčito za účelom predloženia spisu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o odňatí a prikázaní veci inému súdu v zmysle vznesenej námietky.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Podstatou sťažnosti sú dve námietky sťažovateľa. Ide jednak o to, že na verejnom zasadnutí o odvolaní krajského súdu bolo doplnené dokazovanie čítaním výpovedí troch svedkov z prípravného konania, hoci podľa právneho názoru sťažovateľa neboli splnené zákonom ustanovené podmienky pre takýto postup, a okrem toho krajský súd nevyhovel žiadosti sťažovateľa o pretlmočenie obsahu prečítaných svedeckých výpovedí prítomným tlmočníkom do jazyka, ktorému rozumie. Týmito skutočnosťami malo dôjsť podľa sťažovateľa k porušeniu označených článkov ústavy a dohovoru.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov.

Ústavný súd konštatuje, že právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa podľa ústavy a dohovoru bude mať najvyšší súd v dovolacom konaní, čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Trestná vec sťažovateľa nebola krajským súdom v rámci verejného zasadnutia konaného 19. júna 2008 právoplatne ukončená, lebo verejné zasadnutie bolo odročené na neurčito kvôli rozhodnutiu o návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu. Ak dôjde k tomu, že krajský súd ani v ďalšom priebehu odvolacieho konania nebude námietky sťažovateľa akceptovať a v konečnom dôsledku rozhodne v neprospech sťažovateľa, tento bude môcť postupom podľa § 368 a nasl. Trestného poriadku podať proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie v trojročnej lehote počítanej od doručenia rozhodnutia (§ 370 ods. 2 Trestného poriadku). Vzhľadom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c) a g) Trestného poriadku v dovolaní bude môcť namietat' porušenie svojho práva na obhajobu zásadným spôsobom, ale aj založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Sťažovateľom namietanú skutočnosť, že neboli splnené predpoklady na čítanie výpovedí svedkov treba totiž nepochybne považovať za dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Rovnako sťažovateľom namietanú skutočnosť, že obsah čítaných výpovedí svedkov na verejnom zasadnutí mu nebol pretlmočený do jazyka,

ktorému rozumie, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2008